

Xesca Salvà és una de les escenògrafes que intervenen en la instal·lació que s'exposa, representant Catalunya al Quadriennal d'Escenografia de Praga. ■ INSTITUT DEL TEATRE

Una escenografia il·lustra com l'art d'implica en la política a la Quadriennal

L'1-0 salta fins a Praga

J. Bordes
BARCELONA

L'Institut del Teatre participa representant Catalunya en la Quadriennal d'Escenografia de Praga (6-16 de juny), un esdeveniment que es produeix cada quatre anys i que té un abast mundial (aquest cop, hi intervenen 79 estands de països o regions). Si des del 1987 l'Institut del Teatre liderava l'aportació estatal a Praga, des del 2015, se'n va desentendre (per la intromissió del Ministeri, segons insinuen) i hi van representant Catalunya, amb el suport de l'Institut Ramon Llull. El dispositiu que presenten ara és revelador, perquè han transformat l'escenografia en una instal·lació interactiva amb l'espectador. Un equip transversal format per les escenògrafes Xesca Salvà i Larura Clos (La Closca) i els dramaturgs Pau Masaló i Marc Villanueva han elaborat un joc a partir del diàleg amb sis escenògrafs de generacions diverses (Ciube.bz, Anna Alcubier-

re, Eugenio Szwarczer, Silvia Delagnau, Max Glaenzel i Paco Azorín). L'objectiu era demostrar com l'art s'implica en els moviments socials i polítics de l'entorn. Per això, l'obra interactiva recull moments com ara l'ocupació de la catedral per part d'immigrants sense papers, el 2004, la jornada de l'1-0 i la manifestació de rebuig a La Manada.

A Praga, a més de l'exposició de països i regions també hi ha un espai adre-

Un joc interactiu convida el públic a intervenir en accions socials produïdes a Catalunya

cat als estudiants. L'edició proposada ara defensa la tesi que el contemplar del públic també construeix l'acció de l'escena. Per això, l'espai construït implica que l'espectador entri a la instal·lació i reaccioni a partir de les sorpreses que es trobi a l'habitable.

L'art reacciona a l'1-0

Els organitzadors van demanar a la comitiva catalana (es desplaçaran unes 30 persones entre artistes i estudiants) que participés en el cicle de debats *PQ Talks*. Magda Puyo (directora de l'Institut del Teatre,) les comissàries Bibiana Puigdefàbrgas i Marta Rafa i el professor d'art contemporani i crític d'art Joan M. Minguet traduiran com s'ha traslladat la situació política des de l'1 d'octubre fins a l'actualitat a partir de les respostes artístiques generades a Catalunya. Finalment, la Quadriennal de Praga acull dues actuacions de *Quant les parets parlen*, una obra feta a partir dels grafitis anònims de la ciutat, estrenada en el TNT 2017. ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Europa esventrada

El dolor

Autora: Marguerite Duras
Direcció: Lurdes Barba
Intèrpret: Ariadna Gil
Dijous, 30 de maig (fins al 30 de juny) a la Sala Petita del TNC.

Perplexitat, dignitat i col·lapse. La posada en escena del dietari que Marguerite Duras va escriure (i reescriure) durant els dies del final de la II Guerra Mundial, en què el seu marit podia ser executat pels nazis després de descobert com a membre de la resistència aclapara l'espectador. Ariadna Gil interpreta un personatge que estima fins a l'extrem i que la seva profunda integritat moral la manté en el dubte insuportable. Un dolor intens, com la ferida d'Europa d'ahir (i d'avui). Ariadna Gil, com Duras, com els europeus de l'època (i d'avui), ensenya la seva vulnerabilitat quan intenta comprendre com el cor d'Europa ha estat ca-

Ariadna Gil ■ DAVID RUANO
paç de perpetrar aquells crims.

El muntatge, dirigit per Lurdes Barba, que ja va demostrar l'habilitat de traslladar aquell món de petites coses que relata una veritat social a *Música segona*, fa una dècada, deixa que respiri les imatges literàries originals, encara que pesin massa a escena. No s'escenifica, es viu com seria llegir-ho per primer cop. Pesa com una llosa.

El dolor situa la protagonista en un lloc gens plaent. L'escenògraf Francesc Torres impacta amb un espai fred de petites obertures i ple de ciment, que imita una defensa alemanya de l'Atlàntic. I mig abandonada. Un lloc inhòspit, de por, de traïció i d'anguniosa espera d'una mort molt probable. La llum (i les ombres) i l'espai sonor reforcen la sensació de desorientació, tot pot fer un gir, i només s'aboca al pitjor.

Ariadna Gil actua amb un to de veu molt suau, amb unes modulacions mínimes. Com ja va fer amb l'adaptació de *Vania*, de Txèkhov amb un Rigola molt íntim. Ensenya el seu dolor esventrat. Que és el de l'Europa de després de la II Guerra Mundial i també el fr l'Europa d'avui. De l'Europa violenta s'ha passat a una altra de cínica, que també permet morts per la seva passivitat. ■

ABONAT AL TNC
2019 — 2020

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya

Patrocinador: Damo Fundació

Protectors: la Caixa, Sabadell Fundació, ACS